

Άριθμός 281

Ο ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 1 ΤΟΥ 1971, 24 ΤΟΥ 1972 ΚΑΙ 15 ΤΟΥ 1978)

Κανονισμοί έκδοθέντες υπό του Συμβουλίου Άποχетеύσεων
Λευκωσίας δυνάμει του άρθρου 49

Το Συμβούλιον Άποχетеύσεων Λευκωσίας, ένασκούν τας διά του άρθρου 49 τών περι Άποχетеυτικών Συστημάτων Νόμων του 1971, 1972 και 1978 χορηγούμενας αὐτῶ ἐξουσίας, τῆ ἐγκρίσει του Ὑπουργικου Συμβουλίου, ἐκδίδει τούς ἀκολουθούς Κανονισμούς :

Μέρος Ι. — ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

1. Οί παρόντες Κανονισμοί θά ἀναφέρωνται ὡς οί περι Συντάξεων καί Φιλοδωρημάτων του Συμβουλίου Άποχетеύσεων Λευκωσίας Κανονισμοί του 1980.

Μέρος ΙΙ. — ΕΡΜΗΝΕΙΑ

2. Ἐν τοῖς παροῦσι Κανονισμοῖς, ἐκτός ἐάν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ του κειμένου—

«μισθός» σημαίνει τόν ἐτήσιον μισθόν ὑπαλλήλου ὡς οὗτος ἐνεκρίθη ὑπό του Ὑπουργου δυνάμει τών διατάξεων του Νόμου (ἐάν τοιαύτη ἐγκρίσις ἀπαιτῆται), καί περιλαμβάνει τὸ ἐκάστοτε ἐγκρινόμενον ὑπό τῆς Κυβερνήσεως τιμαριθμικόν ἐπίδομα ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει τὸν δέκατον τρίτον μισθὸν ἢ οἰονδήποτε ἐπίδομα

«Νόμος» σημαίνει τούς περι Άποχетеυτικών Συστημάτων Νόμους του 1971, 1972 καί 1978 καί περιλαμβάνει οἰονδήποτε ἕτερον νόμον τροποποιούντα ἢ ἀντικαθιστώντα τούτους

1 τοῦ 1971
24 τοῦ 1972
15 τοῦ 1978.

«ὀρισθεῖσα ἡμερομηνία» σημαίνει τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τών παρόντων Κανονισμῶν

«Συμβούλιον» σημαίνει τὸ Συμβούλιον Άποχетеύσεων Λευκωσίας

«συντάξιμος θέσις» σημαίνει θέσιν κηρυχθεῖσαν ὑπό του Συμβουλίου, τῆ ἐγκρίσει του Ὑπουργου, ὡς συντάξιμον

«συντάξιμος ὑπάλληλος» σημαίνει ὑπάλληλον κατέχοντα συντάξιμον θέσιν ὑπό μόνιμον ιδιότητα

«συνταξιούχος» σημαίνει ὑπάλληλον εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τών παρόντων Κανονισμῶν ἐπὶ τῆ ἀφυπηρητήσει του

«Ταμεῖον φιλοδωρημάτων καί συντάξεων» σημαίνει τὸ ταμεῖον φιλοδωρημάτων καί συντάξεων τὸ ἰδρυθὲν δυνάμει τών παρόντων Κανονισμῶν

«ὑπάλληλος» σημαίνει πάντα ὑπό του Συμβουλίου Άποχетеύσεων Λευκωσίας ἀπασχολούμενον, ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει οἰονδήποτε ἐκτάκτως ἀπασχολούμενον ἢ διοριζόμενον ἐπὶ συμβάσει ἢ ἐργάτην

«ὑπηρεσία» σημαίνει ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλου εἰς τὸ Συμβούλιον ἢ εἰς τὸν Δῆμον Λευκωσίας (εἴτε πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος του Νόμου)

«ὑπηρεσία ἀνευ εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποῖαν ἀρχικαί ἢ τελικαί εἰσφοραὶ ὡς ὀρίζονται ἐν τοῖς παραγράφοις (1) καί (5) του Κανονισμοῦ 21 δὲν καταβάλλονται

«ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς ὀρισθεῖσης ἡμερομηνίας διὰ τὴν ὁποῖαν κατεβλήθησαν περιοδικαί εἰσ-

φοραί ως προνοείται εν τοίς παραγράφοις (1) και (2) του Κανονισμού 20 ή υπηρεσίαν διά την οποίαν κατεβλήθησαν αρχικαί εισφοραί ή έγινεν συμφωνία πρὸς καταβολήν τελικῶν εισφορῶν δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ως προνοείται εν τοίς παραγράφοις (1), (2), (3), (4) και (5) τοῦ Κανονισμού 21.

«Υπουργός» σημαίνει τὸν Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν.

3. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τὸ Συμβούλιον θὰ ἐπιβαρύνῃ και πληρώνῃ ἐκ τοῦ Ταμείου φιλοδωρημάτων και συντάξεων, συντάξεις και φιλοδωρήματα εἰς ἀποχωροῦντας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους και εἰς ὑπαλλήλους οἵτινες ἀπεμακρύνθησαν ἐκ τῆς θέσεως τῶν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἐκτὸς ἀδικήματος ἐνέχοντος ἔλλειψιν τιμιότητος ἢ ἠθικὴν αἰσχροτήτα ἢ ἀνικανότητα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των :

Νοεῖται ὅτι τὸ Συμβούλιον δύναται, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ὑπουργοῦ, νὰ ἐπιβαρύνῃ και πληρώνῃ ἐκ τοῦ Ταμείου φιλοδωρημάτων και συντάξεων εἰς ὑπάλληλον ὅστις ἀπεμακρύνθη ἐκ τῆς θέσεως του δι' ἀδίκημα ἐνέχον ἔλλειψιν τιμιότητος ἢ ἠθικὴν αἰσχροτήτα ἢ ἀνικανότητα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του, σύνταξιν ἢ φιλοδωρημα μὴ ὑπερβαίνον τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἢ τοῦ φιλοδωρήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἐπληρώνετο εἰς τὸν τοιοῦτον ὑπάλληλον ἐὰν δὲν ἀπεμακρύνετο ἐκ τῆς θέσεως του διὰ τοιαύτην αἰτίαν.

4. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, εἰς ἕκαστον ὑπάλληλον κατέχοντα συντάξιμον θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Συμβουλίου ἢ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Συμβουλίου και ἀμέσως προηγουμένως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Δήμου Λευκωσίας ἐπὶ δέκα ἢ περισσότερα ἔτη δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσει του σύνταξιν ἐπὶ τῇ θέσει συντελεστοῦ ἐνὸς ἑξακοσιοστοῦ τοῦ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφυπηρητήσεως μισθοῦ του δι' ἕκαστον συμπληρωμένον μῆνα ὑπηρεσίας :

Νοεῖται ὅτι σύνταξιν χορηγουμένη δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀνωτάτου μισθοῦ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπάλληλος εἰσέπραττε κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφυπηρητήσεώς του.

5. Εἰς ἕκαστον ὑπάλληλον, ὅστις ἄλλως δικαιούται εἰς σύνταξιν, και ὁ ὁποῖος ἀφυπηρετεῖ πρὸ τῆς συμπληρώσεως συνταξίμου ὑπηρεσίας δέκα ἐτῶν δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσει του φιλοδωρημα ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ πενταπλάσιον τῆς ἐτησίας συντάξεως ἢ ὁποία θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτὸν δυνάμει τοῦ Κανονισμού 4 ἐὰν δὲν προεβλέπετο κατώτατον ὄριον συνταξίμου ὑπηρεσίας δέκα ἐτῶν.

6. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, ὑπηρεσία διὰ τὴν χορήγησιν συντάξεως ἢ φιλοδωρήματος, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, λογίζεται ἡ ὑπηρεσία μεταξὺ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ὁ ὑπάλληλος ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ μισθὸν παρὰ τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Δήμου Λευκωσίας και τῆς ἡμερομηνίας ἀφυπηρητήσεώς του, χωρὶς ν' ἀφαιρῆται οἰαδήποτε περίοδος καθ' ἣν οὗτος εὐρίσκετο ἐπ' ἀδείᾳ.

7. Ὑπηρεσία διὰ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ χορηγηθῇ σύνταξιν ἢ φιλοδωρημα δέον νὰ εἶναι συνεχῆς :

Νοεῖται ὅτι οἰαδήποτε διακοπὴ ὑπηρεσίας ὀφειλομένη εἰς κατάργησιν θέσεως ἢ εἰς προσωρινὴν ἀναστολὴν ἀπασχολήσεως μὴ προερχομένην ἐξ ὑπαιτιότητος ἢ παραιτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου δὲν θεωρεῖται ὡς διακοπὴ τῆς συνεχείας τῆς ὑπηρεσίας.

8. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως ἢ φιλοδωρήματος ὑπαλλήλου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν :

- (α) εἰς ἣν περιπτώσιν ὁ ὑπάλληλος κατεῖχε τὴν αὐτὴν θέσιν ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη ἀμέσως πρὸ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του ὁλόκληρος ὁ μισθὸς τὸν ὁποῖον εἰσέπραττε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρετήσεώς του διὰ τὴν θέσιν ταύτην·
- (β) εἰς περιπτώσιν ὑπαλλήλου, ὅστις καθ' οἰονδήποτε χρόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν συνεχῶν ἐτῶν ἀμέσως πρὸ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του μετετέθη ἀπὸ μιᾶς θέσεως εἰς ἑτέραν, ἀλλὰ τοῦ ὁποῖου ὁ μισθὸς δὲν μετεβλήθη λόγῳ τῆς τοιαύτης μεταθέσεως ἢ μεταθέσεων, ὁλόκληρος ὁ μισθὸς τὸν ὁποῖον εἰσέπραττε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρετήσεώς του διὰ τὴν θέσιν ἣν κατεῖχε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρετήσεώς του·
- (γ) εἰς οἰονδήποτε ἑτέραν περιπτώσιν μὴ ἐμπίπτουσαν εἰς τὴν παράγραφον (α) ἢ (β) ἀνωτέρω, ὁ μέσος ὅρος τοῦ μισθοῦ ἐκάστης θέσεως ἣν κατεῖχε οὐσιαστικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν συνεχῶν ἐτῶν ἀμέσως πρὸ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του.

9. Οὐδεμία ὑπηρεσία πλὴν ὑπηρεσίας εἰς συντάξιμον θέσιν τοῦ Συμβουλίου θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν συντάξεως· εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἀμέσως πρὸ τῆς ὑπηρεσίας εἰς συντάξιμον θέσιν ὑπῆρξε συνεχῆς ὑπηρεσία εἰς μὴ συντάξιμον θέσιν ἢ ὑπηρεσία διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ὑπάλληλος ἐπληρώνετο ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συμβουλίου, ὁλόκληρος ἢ τοιαύτη ποσὺ ὑπηρεσίας εἰς μὴ συντάξιμον θέσιν ἢ μέρος ταύτης δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀμέσως πρὸ τῆς προσλήψεώς του ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὑπρέτει εἰς συντάξιμον θέσιν παρὰ τῷ Δήμῳ Λευκωσίας ὁλόκληρος ἢ συντάξιμος ὑπηρεσία του παρὰ τῷ Δήμῳ Λευκωσίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως.

10. Εἰς ὑπάλληλον κατέχοντα συντάξιμον θέσιν καὶ ἀφυπηρετοῦντα ἀναγκαστικῶς ἐπὶ τῇ καταργήσει τῆς θέσεως αὐτοῦ ἢ ἵνα διευκρινισθῇ ἢ βελτιωθῇ τῆς ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνήκει διὰ τῆς ὁποίας δύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ ἀποτελεσματικώτερος λειτουργία αὐτῆς ἢ οἰκονομία, δύναται νὰ χορηγηθῇ σύνταξις ὑπολογιζομένη συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν 4 :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ὁ ὑπάλληλος δὲν συνεπλήρωσε δέκα ἐτῶν ὑπηρεσίαν, δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν σύνταξις, δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 4, ἀγνοουμένου τοῦ ὄρου περὶ συμπληρώσεως ὑπηρεσίας δέκα ἐτῶν.

11. Ἡ σύνταξις ὑπαλλήλου κατέχοντος συντάξιμον θέσιν καὶ ἀφυπηρετοῦντος ἀναγκαστικῶς ἐπὶ τῇ καταργήσει τῆς θέσεως αὐτοῦ δύναται ν' ἀυξηθῇ διὰ τῆς προσθήκης εἰς αὐτὴν ἀριθμοῦ ἐξηκοστίων τοῦ μισθοῦ του ὡς ἀκολούθως :—

- (α) Ἐν περιπτώσει ὑπαλλήλου συμπληρώσαντος ὑπηρεσίαν εἴκοσι ἐτῶν : 7.
- (β) Ἐν περιπτώσει ὑπαλλήλου συμπληρώσαντος ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα πέντε ἐτῶν ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν : 5.
- (γ) Ἐν περιπτώσει ὑπαλλήλου συμπληρώσαντος ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν ἀλλὰ κάτω τῶν δέκα πέντε ἐτῶν : 3.

Ἡ πρόσθετος σύνταξις ὁμοῦ μετὰ τῆς συντάξεως τῆς χορηγουμένης εἰς ὑπάλληλον ἀφυπηρετοῦντα ἀναγκαστικῶς ἐπὶ τῇ καταργήσει τῆς

θέσεως αὐτοῦ δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀνωτάτου μισθοῦ τὸν ὁποῖον εἰσέπραττε κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφυπηρητήσεώς του ἢ τὴν σύνταξιν εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος θὰ ἐδικαιούτο ἐὰν εἶχε συνεχίσει νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχε κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφυπηρητήσεώς του καὶ εἶχεν ἀφυπηρητῆσει ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του.

12.—(1) Ἐὰν ὑπάλληλος καταστῇ μονίμως ἀνάπηρος συνεπείᾳ τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη—

(α) ἐν τῇ ἐνεργῷ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ· καὶ

(β) ἄνευ ἰδικῆς του ἀμελείας· καὶ

(γ) λόγῳ περιστάσεων αἱ ὁποῖαι δύνανται εἰδικῶς νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ,

τὸ Συμβούλιον δύναται, ἐὰν ἡ ἀφυπηρέτησις αὐτοῦ καταστῇ ἀναγκαία ἢ οὐσιαστικῶς ἐπιταχυθῇ καὶ ἐὰν δικαιούται εἰς σύνταξιν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 4, νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσει του ἐπιπροσθέτως πρὸς τὴν σύνταξιν τὴν χορηγουμένην εἰς αὐτὸν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 4 σύνταξιν ὑπολογιζομένην ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα—

ὅταν ἡ ἀναπηρία εἶναι ἐλαφρά, πέντε ἐξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ·

σοβαρά, δέκα ἐξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ·

λίαν σοβαρά, δέκα πέντε ἐξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ·

πλήρης, εἴκοσι ἐξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ :

Ἦσειται ἔτι ἡ τοιαύτη πρόσθετος σύνταξις, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ὑπουργοῦ, θὰ μειωθῇ κατὰ τοσοῦτο ποσὸν ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελε θεωρήσει εὐλογον εἰς τὰς ἀκολουθούσους περιπτώσεις :

(α) Ἐὰν ὁ τραυματισθεὶς ὑπάλληλος ἐσυνέχισε νὰ ὑπηρετῇ ἐπὶ ἔν τρῶλάχιστον ἔτος ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ του συνεπείᾳ τοῦ ὁποῖου ἀφυπηρετεῖ.

(β) Ἐὰν ὁ τραυματισθεὶς ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τραυματισμοῦ του θὰ ἐδικαιούτο νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχε κατὰ τὸν χρόνον ἀφυπηρητήσεως αὐτοῦ ὀλιγότερον τῶν δέκα ἐτῶν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἀφυπηρητήσεως αὐτοῦ.

(γ) Ἐὰν τὸ τραῦμα δὲν εἶναι ὁ μόνος λόγος τῆς ἀφυπηρητήσεως, ἀλλ' ἡ ἀφυπηρέτησις ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἀνικανότητα μὴ ὀφειλομένην εἰς τὸ τραῦμα :

Ἡσειται περαιτέρω ὅτι τὸ σύνολον τῆς συντάξεως δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰ δύο τρίτα τῆς συντάξεως εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος θὰ ἐδικαιούτο ἐὰν εἶχε συνεχίσει νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχε κατὰ τὸν χρόνον ἀφυπηρητήσεως μέχρι τοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του.

(2) Ἐὰν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπείᾳ τραυμάτων ἢ ὑπὸ συνθήκας αἰτινες ἀναφέρονται εἰς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ καταλείπῃ χήραν ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Κανονισμοῦ ἀναφερόμενα ὠφελήματα, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ σύνταξιν εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη παρῶν ἀνύπανδρος, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 10/60 (δέκα ἐξηκοστὰ) τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα.

(3) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ—

(α) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς παραγράφου (2) τοῦ πα-

ρόντος Κανονισμού και τέκνον ή τέκνα, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον έκ ποσοδύ μη υπερβαίνοντος τδ 1/6 τής υπό τής ρηθείσης παραγράφου (2) καθοριζομένης συντάξεως·

- (β) εάν δ άποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα, αλλά δέν καταλείπει χήραν ή δέν χορηγείται σύνταξις εις τήν χήραν, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον έκ ποσοδύ διπλασίου του υπό τής υποπαραγράφου (α) τής παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·
- (γ) εάν δ άποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα και χήραν εις τήν όποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει τής παραγράφου (2) και ή χήρα άκολουθως άποθάνη, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον από τής ήμερομηνίας του θανάτου τής χήρας έκ ποσοδύ διπλασίου του υπό τής υποπαραγράφου (α) τής παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·

Νοείται ότι:

- (i) σύνταξις δέν είναι πληρωτέα δυνάμει τής παρούσης παραγράφου καθ' οιονδήποτε χρόνον διά πλείονα των τριών τέκνα·
- (ii) σύνταξις χορηγηθείσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει τής παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν τδ τέκνον νυμφευθῆ·
- (iii) τδ Συμβούλιον δύναται νά διατάξη τήν συνέχισιν καταβολής συντάξεως διά τέκνον, τδ όποιον καιτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού υπέστη καθ' όν χρόνον έδικαιοϋτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν άναπηρίαν πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν αυτό άνίκανον νά κερδίξη τά προς τδ ζήν. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' άποφάσεως του Συμβουλίου, εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ίκανοποιηθῆ δι' ιατρικής άποδείξεως ότι ή άναπηρία έπαυσεν ύφισταμένη ή δέν έμποδίζει τδ έν λόγω τέκνον νά κερδίξη τά προς τδ ζήν.

(4) Οίαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού μειοϋνται κατά ποσόν ίσον προς τδ έν τρίτον, του έτησίου ποσοδύ του λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περι Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν.

(5) Οίαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού όμοϋ μετά του έτησίου ποσοδύ παντός λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περι Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν έν οϋδεμιᾷ περιπτώσει υπερβαίνουσι τάς κατά τήν ήμέραν του θανάτου έτησίας συντάξιμους άπολαβάς του υπαλλήλου.

(6) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ή λέξις «τέκνον» σημαίνει τέκνον τδ όποιον είναι κάτω τής ηλικίας των δεκαέξ έτών ή τδ όποιον είναι άνω τής ηλικίας ταύτης αλλά κάτω τής ηλικίας των δεκαένεα έτών και φοιτᾶ εις σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα ή έξασκεΐται ύφ' οιοϋδήποτε ποσοδύ δι' οιονδήποτε έπιτήδευμα, έπάγγελμα ή τέχνην υπό ταιάτας συνθήκας ώστε νά άπαιτῆται παρ' αυτού νά άφιερδύ εις τήν φοίτησιν ή έξάσκησιν τδ σύνολον του χρόνου του, περιλαμβάnei δέ—

- (α) τέκνον γεννηθέν μετά τὸν θάνατον τοῦ γονέως·
- (β) θετὸν ἢ ἐξώγαμον τέκνον γεννηθέν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀποθανόντος ὑπαλλήλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ
- (γ) τέκνον υἰοθετηθέν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προανεφέρθη.

(7) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου ὅταν ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα δικαιούνται εἰς οἰονδήποτε ἕτερον ὠφέλημα δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν·

Νοεῖται ὅτι ἐὰν τὸ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 14 χορηγητέον φιλοδῶρημα εἶναι συνολικῶς μικρότερον τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις.

13.—(1) Πᾶς ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος δικαιούται εἰς σύνταξιν δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἐκλογὴν ὅπως ἀντὶ τῆς τοιαύτης συντάξεως λάθῃ ἡλαττωμένην σύνταξιν ἴσην πρὸς τὰ τρία τέταρτα τῆς τοιαύτης συντάξεως ὁμοῦ μετὰ φιλοδωρήματος ἴσου πρὸς δώδεκα καὶ ἡμίσειαν φορὰς τὸ ποσὸν κατὰ τὸ ὅποιον ἡλαττώθη ἢ τοιαύτη σύνταξις.

(2) Ἡ εἰς τὴν παράγραφον (1) ἀναφερομένη ἐκλογὴ ἀσκεῖται οὐχὶ ἀργότερον τῆς ἡμέρας ἧτις προηγείται τῆς ἡμερομηνίας ἀφυπηρητήσεως τοῦ ὑπαλλήλου.

14.—(1) Ὅταν ὑπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν καὶ μὴ ὑπηρετῶν ἐπὶ δοκιμασίᾳ ἢ ἐπὶ συμβάσει ἀποθάνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ, τὸ Συμβούλιον, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδῶρημα μὴ υπερβαῖνον τὸν ἐτήσιον μισθὸν αὐτοῦ ἢ τὸ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδῶρημα εἰς τὸ ὅποιον τυχὸν θὰ ἐδικαιούτο, ἐὰν τοῦτο εἶναι μεγαλύτερον.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ «ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδῶρημα» σημαίνει τὸ φιλοδῶρημα τὸ ὅποιον θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς τὸν ὑπάλληλον δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 13 ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του εἶχεν ἀφυπηρητήσει ὑπὸ τὰς περιστάσεις τὰς περιγραφομένας εἰς τὴν παράγραφον (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 25 καὶ εἶχεν ἀσκήσῃ ἐκλογὴν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 13 ὅπως λάθῃ ἡλαττωμένην σύνταξιν καὶ φιλοδῶρημα.

15.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, ἐπὶ τῷ θανάτῳ συνταξίμου ὑπαλλήλου ἢ ἄρρενος συνταξιούχου εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται αἱ πρόνοιαι τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ—

- (α) ὅταν καταλείπη χήραν, σύνταξιν εἰς τὴν χήραν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένην ὡς «σύνταξις χήρας»)· καὶ
- (β) ὅταν εἶχε σύζυγον καθ' οἰονδήποτε χρόνον κατόπιν τῆς οἰσθησίας ἡμερομηνίας (εἴτε ὁ γάμος παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ θανάτου του εἴτε ὄχι καὶ εἴτε σύνταξις χήρας χορηγεῖται ἢ δυνατόν νὰ χορηγηθῇ εἴτε ὄχι), σύνταξιν πρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τοῦ γάμου τέκνων καὶ εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, ἄλλων τέκνων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένην ὡς «σύνταξις τέκνων»)·

Νοείται ότι, διὰ τούς σκοπούς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν γάμος τοῦ ἀποθανόντος τελεσθεὶς ἀφ' ὅτου ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος, πᾶσα δὲ ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἀναφορά εἰς γάμον, σύζυγον, χήραν ἢ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἐρμηνεύεται ἀναλόγως.

(2) Σύνταξις δὲν χορηγεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐκτὸς ἐάν:

- (α) ὁ ἀποθανὼν ἦτο συνταξιούχος· ἢ
- (β) ὁ ἀποθανὼν ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι ἐχορηγήθη εἴτε ὄχι)· ἢ
- (γ) ὁ ἀποθανὼν ὑπηρετεῖ ἀκόμη ὡς ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του καὶ ἐάν εἶχε τότε ἀφυπηρητήσῃ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 25 καὶ 26, θὰ ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως.

16.—(1) Σύνταξις χήρας δὲν χορηγεῖται ἐάν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' ἄλλου ἀνδρὸς ἢ ἐάν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα ἐπανευμφεύθη· ἐάν δὲ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἡ χήρα ἐπανευμφεύθη ἢ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (1), ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

17.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται:

- (α) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἑξηκοστὸν τῶν ἐτήσιων συντάξιμων ἀπολαθῶν τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν· ἢ
- (β) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν, πρὸς ἓν τρισχιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἰκοστὸν τῶν ἐτήσιων συντάξιμων ἀπολαθῶν τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν, δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν:

Νοείται ἐάν ὁ συντάξιμος ὑπάλληλος εἶχε, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ἢ τῆς ἀφυπηρητησεώς του δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 25 συμπληρώσει ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, θεωρεῖται οὗτος ὡς συμπληρώσας εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἢ δὲ προστεθεῖσα περίοδος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ Κανονισμῷ 21. Ἐάν ὅμως ἡ χρονικὴ διαφορά μεταξὺ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, ἢ τῆς ἀφυπηρητησεώς του δυνάμει τῶν Κανονισμῶν 25 καὶ 26 καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρητησεώς αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑποκαθιστᾷ τὰ εἴκοσι ἔτη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς κατασλητέας συντάξεως:

Νοείται περαιτέρω ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ σύνταξις χήρας δύναται νὰ υπερβῇ τὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρητήσαντος πρὸ τῆς ἀρισθείσης ἡμερομηνίας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν καταβαλλομένης συντάξεως κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου του, ἐξαιρουμένου τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος.

(3) Ἡ ἐλάχιστη δυνάμει τῆς παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πενήντα δύο λίραι ἐτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, ἀλλ' αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἑξ ἑξ ἑξ ἐτησίως πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν ἢ θεωροῦνται ὅτι κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποία λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως.

18.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιούνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (7).

(3) Δὲν δικαιούνται εἰς σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ—

(α) τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος ἢ υἰοθετηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἰοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3), δὲν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ ἢ

(γ) θετὸν, υἰοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτάτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δὲν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη καθ' ἕνα χρόνον ἐδικαιούτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἰατρικῶς καὶ καθιστῶσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐὰν τοῦτο καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἰκανοποιηθῇ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσε ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(7) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «τέκνον» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδόμενην ἔννοιαν ὑπὸ τῆς παραγράφου (6) τοῦ Κανονισμοῦ 12.

19.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγείται διά την υπηρεσίαν οίουδήποτε υπάλληλου αλλά—

- (α) τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων τέκνων· καὶ
- (β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιαῦτα τμήματα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει· καὶ
- (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἅπασα ἢ οἰονδήποτε τμήμα αὐτῆς καταβάλλεται, χρησιμοποιοῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσόν, ἄνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.

(2) Ὄταν ὁ ἀποθανὼν δὲν καταλείπη χήραν, ἢ ἓαν καταλείπη χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—

- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, κατὰ πενήκοντα τοῖς ἑκατὸν μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν.

(3) Ὄταν ὁ ἀποθανὼν καταλείπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—

- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἓν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.

(4) Διὰ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ (3) τοῦ Κανονισμοῦ 17 διατάξεις.

20.—(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς «εἰσφορεῖς») καταβάλλουσιν εἰσφοράς δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένας ὡς «περιοδικαὶ εἰσφοραὶ»):

- (α) Πᾶς ἄρρην υπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος υπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ· καὶ
- (β) πᾶς ἄρρην υπάλληλος ἐν τῇ υπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν.

(2) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν ἑκάστοτε ἐτήσιων συνταξίμων ἀπολαθῶν αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον συντάξεων καὶ φιλοδωρημάτων—

- (α) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως, ὁ ὁποῖος διετέλει ἐν τῇ υπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι υπάλληλος·

- (6) ἐν τῇ περιπτώσει εισφορέως ὁ ὁποῖος καθίσταται εισφορεὺς καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος μέχρις οὗτου παύσει νὰ εἶναι ὑπάλληλος.
- (3) Αἱ περιοδικαὶ εισφοραὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν μηνιαίων συνταξίμων ἀπολαβῶν τοῦ εισφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πλησιέστερου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλς.
- (4) Ἐὰν εισφορεὺς διατελῇ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἡλαττωμένου μισθοῦ ἢ ἀνεμισθοῦ ἢ διατελῇ ἐν διαθεσιμότητι, εισφέρει οὗτος κατὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστὸν.
- (5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εισφοράς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εισφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων μηνιαίων ἐκ τῶν ἀπολαβῶν τοῦ εισφορέως, ἐὰν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἀνεμισθοῦ εισφορεὺς δὲν καταβάλλῃ τὰς εισφοράς του τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημένων εισφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαβῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εἰς ἑκάστην περιπτώσειν ὀρίσει.

21.—(1) Πᾶς εισφορεὺς ὑπηρετῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύναται, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλλῃ τὰς πληρωτέας εισφοράς δι' οἰονδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἢ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν τῶν ἔτησιων συνταξίμων ἀπολαβῶν τοῦ εισφορέως ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 17 καθοριζόμενον ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκεῖται ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμῇ νὰ καταβάλλῃ τὰς πληρωτέας εισφοράς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμῇ νὰ καταβάλλῃ τὰς εισφοράς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εισφοραὶ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς ἔτησιων συνταξίμων ἀπολαβῶν τοῦ εισφορέως δι' ἕκαστον συμπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλογίαν δι' ἕκαστον συμπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμῇ νὰ καταβάλλῃ εισφοράς.

Αἱ εισφοραὶ αὗται δύναται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ἅπαξ, εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «ἀρχικὴ εισφορά») εἴτε δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρητέσεως ἢ τοῦ θανάτου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «τελικὴ εισφορά»).

(4) Ἐὰν οἰοσδήποτε ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἡμερομηνίας χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀσκήσει δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τῆς παραγράφου (1), θεωρεῖται οὗτος ὡς ἀσκήσας τὸ τοιοῦτο δικαίωμα διὰ τὸ σύνολον τῆς προηγουμένης συνταξίμου ὑπηρεσίας του καὶ αἱ καταβλητέαι εισφοραὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 14 δυναμένου νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδωρήματος.

(5) Πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἔχων προηγουμένην ὑπηρεσίαν δυναμένην νὰ λογισθῆ διὰ σκοποῦς συντάξεως ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλλῃ εἰσφοράς δι' οἰαδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας δύναται, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀφ' ὅτου καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος ἢ ἐντὸς τοσαύτης περαιτέρω χρονικῆς περιόδου οἷαν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐν οἰαδήποτε εἰδικῇ περιπτώσει ἐπιτρέψει, νὰ ἀσκῆσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλλῃ τὰς καθωρισμένας εἰσφοράς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ καθωρισμένοι εἰσφοραὶ καταβάλλονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὡς διαλαμβάνει ἡ παράγραφος (3) καὶ ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 17 καθοριζομένου ποσοστοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ δυνάμει τῆς παραγράφου (2) ἐκλογή.

22.—(1) Ἐάν—

(α) Εἰσφορεὺς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ, ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος καὶ δὲν εἶχε νυμφευθῆ καθ' ὄλην τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του διὰ τὴν ὁποῖαν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ἢ

(β) εἰσφορεὺς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ μὴ δικαιούται εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν τὸ σύνολον τῶν περιοδικῶν εἰσφορῶν καὶ πᾶσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ τὴν ὁποῖαν κατέβαλεν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(2) Ἐάν ἡ σύζυγος εἰσφορέως καταβάλλοντος περιοδικὰς εἰσφοράς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὗτος δέ, χωρὶς νὰ συνάψῃ ἄλλον γάμον, ἀποθάνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀφυπηρετήσῃ, αἱ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ πᾶσα καταβληθεῖσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(3) Ὅταν διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφορέως θὰ κατεβάλλετο τελικὴ εἰσφορὰ δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσει του ἐπὶ συντάξει, δὲν καταβάλλεται τοιαύτη τελικὴ εἰσφορὰ ὅταν οὗτος εἶναι ἄγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του ἢ ὅταν σύνταξις εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ δὲν εἶναι καταβλητέα.

(4) Ὅσάκις οἰαδήποτε εἰσφοραὶ δέον νὰ ἐπιστραφῶσι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιστρέφονται αὗται μεθ' ἀπλοῦ τόκου πρὸς τοσοῦτον ἐπιτόκιον ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐκάστοτε καθορίσει.

23. Τηρουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως αὐτῶν, οἱ Κανονισμοὶ 15 ἕως 22 ἐφαρμόζονται—

(α) Εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον τοῦ Συμβουλίου ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος :

Νοεῖται ὅτι πᾶς τοιοῦτος ὑπάλληλος δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν, νὰ ἀσκῆσῃ ἀνεκκλήτως, δι' ἐγγράφου ἀπευ-

θυνομένου προς τὸ Συμβούλιον, δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 22 τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

- (β) Εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον τοῦ Συμβουλίου (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν.

24. Οὐδείς ὑπάλληλος κέκτηται ἀπόλυτον δικαίωμα νὰ λάθῃ ἀποζημιώσιν διὰ προσφερθείσας ὑπηρεσίας ἢ σύνταξιν, φιλοδώρημα ἢ ἕτερον ὠφέλημα ἀφυπηρητήσεως καὶ οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς παρούσι Κανονισμοῖς ἀναφερόμενον θὰ περιορίζῃ τὸ δικαίωμα τοῦ Συμβουλίου τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅπουδῆποτε τοιαύτη ἐγκρισις ἀπαιτεῖται, νὰ ἀπολύῃ οἰονδήποτε ὑπάλληλον ἄνευ ἀποζημιώσεως.

25. Σύνταξις, φιλοδώρημα ἢ ἕτερον ὠφέλημα ἀφυπηρητήσεως δὲν χορηγεῖται εἰς ὑπάλληλον εἰμὴ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσει του εἰς οἰανδήποτε τῶν ἀκολουθῶν περιπτώσεων—

- (α) κατὰ ἢ μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ συμπλήρωσιν τοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του·
 (β) ἐπὶ τῇ καταργήσει τῆς θέσεως αὐτοῦ·
 (γ) ἐπὶ τῇ ἀναγκαστικῇ ἀφυπηρητήσει αὐτοῦ ἵνα διευκολυνθῆ ἢ θελτίως τῆς ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει διὰ τῆς ὁποίας δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῆ ἀποτελεσματικώτερα λειτουργία αὐτῆς ἢ οἰκονομία·
 (δ) ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἱκανοποιηθῆ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ὁ ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ λόγω πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀνικανότητος καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνικανότης εἶναι πιθανὸν νὰ εἶναι μόνιμος :

Νοεῖται ὅτι δύναται νὰ χορηγηθῆ φιλοδώρημα εἰς γυναῖκα ὑπάλληλον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παρόντων Κανονισμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν παρεχωρήθη ἐγκρισις ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὅπως ἀφυπηρητήσῃ λόγω γάμου ἢ ἐπικειμένου γάμου ἢ τεκνογονίας αὐτῆς ἢ λόγω υἰοθετήσεως ὑπ' αὐτῆς τέκνον ἡλικίας οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν ἐξ ἑτῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι αὐτὴ δὲν δικαιούται δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν εἰς σύνταξιν, φιλοδώρημα ἢ εἰς ἕτερον ὠφέλημα ἀφυπηρητήσεως.

26. Εἰς ὑπάλληλον ὁ ὁποῖος ἀφυπηρετῆ ἔνεκεν ἀδυναμίας ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ λόγω πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀνικανότητος δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 25 καὶ ὁ ὁποῖος συνεπλήρωσεν ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν εἰς συντάξιμον θέσιν δυνατὸν νὰ χορηγητῆ ἡ αὐτὴ σύνταξις ἢ ὁποία θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτὸν ἐὰν συνεπλήρωνεν εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν.

27. Αἱ δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν χορηγούμεναι συντάξεις, φιλοδώρηματα ἢ ἕτερα ὠφελήματα ἀφυπηρητήσεως δὲν δύνανται νὰ ἐκχωρηθῶσιν ἢ μεταβιβασθῶσιν οὐδὲ ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν δι' οἰονδήποτε χρέος ἢ ἀπαίτησιν πλὴν διὰ χρέος ὀφειλόμενον πρὸς τὴν Κυπριακὴν Κυβέρνησιν ἢ τὸ Συμβούλιον.

28. Ἐὰν ὑπάλληλος εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις ἢ ἕτερον ὠφέλημα ἀφυπηρητήσεως δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν καταδικασθῆ εἰς φυλάκισιν ὑπ' ἀρμοδίου Δικαστηρίου δι' ἀδίκημα ἐνέχον ἔλλειψιν τιμότητος ἢ ἠθικὴν αἰσχρότητα, τὸ Συμβούλιον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως διακοπῆ ἀμέσως ἢ καταβολῆ τῆς συντάξεως ἢ τοῦ ἑτέρου ὠφελήματος ἀφυπηρητήσεως :

Νοείται ότι ή σύνταξις ή τὸ ἕτερον ὠφελήμα ἀφυπηρητήσεως ἀποκαθίσταται μετ' ἀναδρομικῆς ἰσχύος ἐν περιπτώσει χορηγήσεως χάριτος καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν καταδικήν :

Νοείται περαιτέρω ὅτι ὅταν ή καταβολή τῆς συντάξεως ή τοῦ ἐτέρου ὠφελήματος ἀφυπηρητήσεως διακοπῆ διὰ τὸν ρηθέντα λόγον τὸ Συμβούλιον, τῆ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, δύναται νά διατάξη ὅπως ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ή τοῦ ἐτέρου ὠφελήματος ἀφυπηρητήσεως εἰς τὸ ὁποῖον θά ἐδικαιοῦτο ὁ συνταξιούχος ἐάν δὲν εἶχε καταδικασθῆ ή οἰονδήποτε μέρος αὐτοῦ πληρωθῆ ή χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν διατροφήν καὶ προσωπικὴν συντήρησιν ή πρὸς ὄφελος τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς ποινῆς του καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, εἰς τοιαύτας ἀναλογίας καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὡς τὸ Συμβούλιον ήθελε κρίνει προσηκόν.

29. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τὸ Συμβούλιον δύναται νά ἐπιβαρύνῃ καὶ καταβάλλῃ ἐκ τοῦ Ταμείου φιλοδωρημάτων καὶ συντάξεων φιλοδωρήματα εἰς ὑπάλληλους τοῦ Συμβουλίου μὴ κατέχοντας συντάξιμον θέσιν καὶ ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας δι' οἰονδήποτε λόγον πλὴν διὰ ἀδίκημα ἐνέχον ἑλλειψιν τιμιότητος ή ἠθικὴν αἰσχροτήτα ή ἀνικανότητα ἐν τῆ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του.

30. Τὸ ἐν τῷ Κανονισμῷ 29 ἀναφερόμενον φιλοδώρημα θά ὑπολογισθῆ ἐπὶ τῆ θάσει συντελεστοῦ ἐνὸς δωδεκάτου τοῦ μέσου ἐτησίου μισθοῦ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανεν ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη πρὸ τῆς ἀφυπηρητήσεώς του δι' ἕκαστον συμπληρωμένον ἔτος συνεχοῦς ὑπηρεσίας ἀμέσως πρὸ τῆς ἀφυπηρητήσεως ή ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς θέσεώς του :

Νοείται ὅτι οὐδεὶς ὑπάλληλος θά δικαιούται νά λάβῃ οἰονδήποτε φιλοδώρημα ἐκτὸς ἐάν ὑπῆρέτησε ἐπὶ πέντε συνεχῆ ἔτη ἀμέσως πρὸ τῆς ἀφυπηρητήσεως ή ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς θέσεώς του.

31. "Ἴνα δυνηθῆ τὸ Συμβούλιον νά χορηγῆ συντάξεις καὶ φιλοδωρήματα θάσει τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἰδρύεται ταμεῖον καλούμενον «Ταμεῖον φιλοδωρημάτων καὶ συντάξεων» εἰς τὸ ὁποῖον καταβάλλονται ἅπασαι αἱ εἰσφοραὶ αἱ δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν γενόμεναι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

32. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τὸ Συμβούλιον θά ἀσκή ἔλεγχον ἐπὶ καὶ διοικῆ τὸ Ταμεῖον φιλοδωρημάτων καὶ συντάξεων καὶ θά τηρῆ εἰδικὸν λογαριασμόν, τὸν τύπον τοῦ ὁποῖου ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, τῆ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, καθορίζει τὸ Συμβούλιον, δι' ἅπαντα τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ καταβαλλόμενα εἰς καὶ ἐκ τοῦ Ταμείου φιλοδωρημάτων καὶ συντάξεων.

33. Τὸ Συμβούλιον καθ' ἕκαστον ἔτος θά ἐπιβαρύνῃ καὶ καταβάλλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον συντάξεων καὶ φιλοδωρημάτων ἐκ τῶν προσόδων τοῦ Συμβουλίου οἰονδήποτε ποσὸν κρίνει σκόπιμον :

Νοείται ὅτι τὸ Συμβούλιον, τῆ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, δύναται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νά αὐξάνῃ, ἐλαττώῃ ή ἀναστέλλῃ τὴν ὡς ἄνω πληρωμὴν ἐάν αἱ συνθηκαὶ οὕτω ἀπαιτήσουν.

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

(Υ.Ε. 51/1971/2.)

